

Thalbieter: Hvis der her var Tale om en almindelig Skat, hvis Lovforslaget f. Ex. sagde, at der skulde betales saa og saa Meget pr. Td. Hartkorn over hele Landet, kunde jeg være enig i, hvad det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Krieger) udtalte; men Forholdet er dog her et ganske eiendommeligt; det er jo et saadant, at Lovforslaget vil medføre en ganske forskjellig Beskatning pr. Td. Hartkorn over de forskjellige Egne. Det er deri, at det Eiendommelige ligger. Det er ikke nogen almindelig Skat, der er Tale om, men det er en vis Byrde, der lægges over paa Landets forskjellige Egne uden Hensyn til de almindelige Regler, og derfor er det saa vanskeligt at faae en rigtig og retfærdig Fordeling tilveiebragt. Det maa dog være Regjeringens og Rigsdagens Opgave, naar extraordinære Byrder skulle paalægges, da at gjøre sig Umage for, at de komme til at paaahvile Befolkningen saa retfærdigt som muligt. Jeg har iøvrigt saa ofte havt Ordet i denne Sag, at jeg ikke har noget Nyt at anføre, og jeg skal derfor henholde mig til mine tidligere Uttringer og blot anbefale det principale Forslag, som jeg har været med at stille, om et forøget Tilskud til gamle Kjøbenhavns Amt. Vi, der i saa mange Aar have beskæftiget os med dette Amts Anliggender, kjende dog noget til dets Tilstand; vi have desuden confereret med Folk, der ligeledes kjende det nøie, og jeg troer at turde sige, at vi ikke letfindigt have forlangt den af os foreslaaede Sum, men at vi have indskrænket os til at fordrø saa lidt som muligt. Jeg skal indrømme, at jeg ikke troer, at det vil kunne lykkes at faae vort subsidiaire Forslag sat igjennem, selv om det ogsaa gaaer igjennem her, idet der er saa stor Modstand imod det i det andet Thing. Hvis Landsthingets Medlemmer ville vise en lignende Imødekommen imod Kjøbenhavns Amt som den, der er bleven vist i Folkethinget, troer jeg derimod nok, at vort principale Forslag vil kunne gaae igjennem, da Indenrigsministeren jo ikke bestemt har modsat sig det; han har vel ikke anbefalet det, men han har heller ikke modsat sig det, og han udtalte, at Finansministeren heller ikke bestemt modsatte sig det. — Det Forslag, der under Nr. 8 er stillet til § 3 af flere ærede Med-

lemmer, skal jeg slutte mig til, da jeg deler den Anskuelse, som ligger til Grund for samme, at der ikke vil komme Noget ud af at underhandle med Amtsraadene om Bompengens Afløsning. — For at bevise, at det ikke er af personlig Interesse, at jeg vil stemme for Kjøbenhavns Amt, skal jeg endnu erklære, at jeg ikke vil stemme for det alene, men at jeg vil stemme for alle de foreslaaede Erstatninger til forskjellige Amter og Kjøbstæder, da jeg anseer det for retfærdigt, at man foretager en saa ligelig Fordeling som muligt. Jeg anseer heller ikke den Sum, hvorefter der i det Hele er Spørgsmaal, for at være saa overordentligt stor, da der jo kun er Tale om en Udgift een Gang for alle. Staten bør dog ikke modsætte sig, at en saa ligelig Ordning som muligt finder Sted. Hermed skal jeg paany anbefale vort principale Forslag under Nr. 7 a.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig dog, at det vilde være noget farligt, dersom det ærede Thing vilde følge det Exempel, som blev givet af det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amt, der uhygig satte sig, forsaavidt han erklærede, at han vilde stemme for alle de Forlangender, der vare fremkomne fra forskjellige Byer og Amter. Det er min fulde Overbeviisning, at der for hver Uge, det endnu varer, inden det foreliggende Lovforslag bliver endelig vedtaget, vil komme flere og flere Krav frem fra forskjellige Stæder, der alle vilde blive frembaarne her med den samme Styrke og støtte med ligesaa gode Argumenter som de Krav, der idag foreligge for Thinget. Jeg troer, at det vilde være meget betænkeligt, dersom man uden Videre vilde gaae ind paa at fyldestgjøre slige Krav og berolige sig med, at Summen i sin Heelhed dog ikke er saa overdreven stor. Det forekommer mig, at man maa gjøre Tæt af To; enten maa man acquiescere ved den efter min Overbeviisning gode og udtømmende Undersøgelse, der har fundet Sted i Folkethingets Udvalg, og som er bleven støttet af Regjeringen, eller ogsaa maa man her i Thinget etablere et heelt nyt Princip, som man saa consequent gennemfører. Dersom man som, jeg vil nødtigt kalde det, Princip, men som Regel vil opstille, at man nu i dette Dieblit,